

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **P. F.**,
skazanego za czyn z art. 279 § 1 k.k. i inne,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 maja 2020 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego
w G. z dnia 27 marca 2019 r., sygn. akt V Ka (...), zmieniającego wyrok Sądu
Rejonowego w S. z dnia 20 października 2017 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego
kasacją wyroku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 20 października 2017 r., sygn. akt II K (...), P. F. został uznany za winnego popełnienia czynów: z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności; z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., za który wymierzono mu na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; z art. 177 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności oraz czynu z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., za który skazano go na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Jednostkowe kary pozbawienia wolności zostały połączone i orzeczono wobec P. F. karę łączną 4 lat

i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy P. F. , Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 27 marca 2019 r., sygn. akt V Ka (...) zmienił zaskarżony wyrok m.in. poprzez obniżenie wymiaru kary łącznej orzeczonej wobec P. F. do 4 lat pozbawienia wolności. W pozostałym zakresie wobec P. F. Sąd II instancji utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego, w której sformułowano także wniosek o „wstrzymanie wykonania wyroku Sądu drugiej instancji”.

W dniu 23 marca 2020 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo skazanego, w którym wniósł o „jak najszybsze rozpoznanie kasacji”. Ponadto P. F. wskazał na okoliczności dotyczące jego stanu zdrowia (oczekiwanie na operację kręgosłupa) oraz stanu zdrowia małoletniego syna, który „jest dzieckiem ciężko chorym i niepełnosprawnym”. W piśmie tym odniósł się również do sytuacji osobistej i rodzinnej, która wymaga zapewnienia z jego strony pomocy innym członkom rodziny tj. matce i ojczymowi (k. 26 – 27).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Co prawda z samej treści art. 532 § 1 k.p.k. nie wynikają przesłanki wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia, jednak w orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna zaskarżonego wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). Trzeba bowiem mieć na względzie, że regułą jest

wykonalność prawomocnego orzeczenia (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. W szczególności nie jest takim argumentem stwierdzenie zawarte w kasacji, że w analogicznej sprawie Sąd Najwyższy uchylił wyrok sądu II instancji. Obrońca wskazał w tym względzie na wyrok w sprawie V KK 211/18 z dnia 21 maja 2019 r., co trzeba udczytać jako sugestię, że to zasadność zarzutu 1 kasacji wskazującego na nieprawidłowość przeprowadzenia rozprawy odwoławczej pod nieobecność oskarżonego, który prawidłowo usprawiedliwił swe niestawiennictwo, powinna spowodować uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku. Przystępując do rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku Sąd Najwyższy zapoznał się z aktami sprawy, w tym ze szczegółowym uzasadnieniem, jakie Sąd Okręgowy w G. przedstawił na usprawiedliwienie decyzji o przeprowadzeniu rozprawy w dniu 27 marca 2019 r. pod nieobecność oskarżonego. Mając to na względzie, jak również fakt, że wszystkie ww. przesłanki wstrzymania wykonania wyroku muszą być spełnione kumulatywnie, Sąd Najwyższy postanowił nie uwzględnić wniosku obrońcy skazanego. Raz jeszcze należy przy tym podkreślić, że ta decyzja w żadnym razie nie przesądza, jakie rozstrzygnięcie zapadnie w przedmiocie kasacji wniesionej na korzyść skazanego P. F..

Okoliczności dotyczące sytuacji osobistej czy zdrowotnej skazanego i jego członków rodziny mogą być rozpatrywane w kontekście ewentualnych decyzji wydawanych na etapie postępowania wykonawczego (np. w sytuacji wniosku o odroczenie wykonania kary czy przerwę w wykonywaniu kary), nie są natomiast przedmiotem oceny w przypadku rozpatrywania wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

